



номер провадження справи 4/248/23

## ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

### УХВАЛА

09.05.2024 Справа № 908/3572/23

**м.Запоріжжя Запорізької області**

за **позовом** Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕЛСІТІ», (69050, м. Запоріжжя, вул. Складська, буд. 6), **представник позивача** адвокат Питель Максим Володимирович, (01133, м. Київ, бул. Лесі Українки, буд. 26)

до **відповідача** Департаменту капітального будівництва та житлово-комунального господарства Мелітопольської міської ради Запорізької області, (69107, м. Запоріжжя, пр. Соборний, буд. 164)

**третья особа, що не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача** Фізична особа-підприємець Семеняченко Олександр Іванович, ( АДРЕСА\_1 )

про стягнення **69 052 964,35 грн.**

**Суддя Зінченко Н.Г.**

**За участю представників сторін:**

**від позивача** Питель М.В., на підставі Ордеру на надання правничої (правової) допомоги серія ВК № 1112419 від 30.11.2023 (в режимі відеоконференції);

**від відповідача** Шостак Д.Ю., на підставі рішення № 4/3 від 27.02.2024;

**від третьої особи** не з'явився;

### УСТАНОВИВ

04.12.2023 до господарського суду Запорізької області через підсистему «Електронний су» ЄСІТС надійшла позовна заява вих. № б/н, сформована в підсистемі «Електронний суд» ЄСІТС 01.12.2023, (вх. № 3931/08-07/23 від 04.12.2023) Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕЛСІТІ», м. Запоріжжя до Департаменту капітального будівництва та житлово-комунального господарства Мелітопольської міської ради Запорізької області, м. Запоріжжя про стягнення 69 052 964,35 грн. заборгованості за договором № 1 Р/22 від 03.02.2022 про закупівлю робіт за державні кошти по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б.Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь Запорізької області», в тому числі 56 090 745,20 грн. основного боргу за виконані роботи, 5 609 064,52 грн. пені, 5 247 561,00 грн. інфляційних втрат та 2 105 593,55 грн. 3 % річних.

Згідно Протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 04.12.2023 справу № 908/3572/23 за вищевказаною позовною заявою розподілено судді Зінченко Н.Г.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 28.12.2022 після усунення недоліків позовну заяву прийнято до розгляду, відкрито провадження у справі № 908/3572/23 та ухвалено

здійснювати розгляд справи за правилами загального позовного провадження, справі присвоєно номер провадження справи 4/248/23, підготовче засідання призначено на 24.01.2024.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 24.01.2024 до участі у справі № 908/3572/23 у якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні Департаменту капітального будівництва та житлово-комунального господарства Мелітопольської міської ради Запорізької області залучено ФОП Семеняченко Олександра Івановича, м. Мелітополь Запорізької області, продовжено строк підготовчого провадження у справі № 908/3572/23 до 27.03.2024, підготовче засідання відкладено на 26.02.2024.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 26.02.2024 підготовче засідання відкладалося до 12.03.2024.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 12.03.2024 підготовче провадження у справі № 908/3572/23 закрито, справу призначено до розгляду по суті в судовому засіданні на 10.04.2024.

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 10.04.2024 в судовому засіданні з розгляду справи № 908/3572/23 оголошувалася перерва до 29.04.2024.

В судовому засіданні 29.04.2024 оголошувалася перерва до 09.05.2024, про що зазначено в протоколі судового засідання від 29.04.2024.

В судове засідання 09.05.2024 з'явилися представники позивача і відповідача, судове засідання проводилося в режимі відеоконференції з використанням системи відеоконференцв'язку [vkz.court.gov.ua](http://vkz.court.gov.ua).

До системи відеоконференцв'язку 09.05.2024 приєднався представник позивача, представник відповідача приймав участь в судовому засіданні безпосередньо в залі господарського суду Запорізької області.

Третя особа особисто та його представник в судове засідання 09.05.2024 не з'явилися, про поважність причин неявки суд завчасно не повідомили.

Про дату, час та місце проведення судового засідання у справі № 908/3572/23 третя особа повідомлялася належним чином відповідно до приписів Господарського процесуального кодексу України.

Відповідно до прецедентної практики Європейського суду з прав людини у справі «Пономарьов проти України» сторони спору зобов'язані в розумні інтервали часу вживати заходів, щоб дізнатись про стан відомого їм судового провадження.

У справі «Осіпов проти України» суд зазначив, що стаття 6 Конвенції гарантує не право бути особисто присутнім у судовому засіданні під час розгляду цивільної справи, а більш загальне право ефективно представляти свою справу в суді та на рівність у користуванні правами з протилежною стороною, передбаченими принципом рівності сторін. Суд повинен лише встановити, чи було надано заявнику, стороні цивільного провадження, розумну можливість ознайомитися з наданими іншою стороною зауваженнями або доказами та прокоментувати їх, а також представити свою справу в умовах, що не ставлять його в явно гірше становище vis-a-vis його опонента (там само). З точки зору Конвенції заявник не має доводити, що його відсутність у судовому засіданні справді підірвала справедливість провадження або вплинула на його результат, оскільки така вимога позбавила б змісту гарантії статті 6 Конвенції.

За таких обставин, суд визнав за можливе судове засідання 09.05.2024 провести за відсутністю третьої особи та її представника.

Предметом спору у даній справі є вимоги ТОВ «МЕЛСІТІ» до Департаменту капітального будівництва та житлово-комунального господарства Мелітопольської міської ради Запорізької області про стягнення 69 052 964,35 грн. заборгованості за договором № 1 Р/22 від 03.02.2022 про закупівлю робіт за державні кошти по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б.Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь Запорізької області». Позов пред'явлений позивачем з підстав невиконання відповідачем взятих на себе зобов'язань щодо оплати виконаних підрядних робіт за договором № 1 Р/22 від 03.02.2022. Так, між ТОВ «МЕЛСІТІ» (Виконавець) та Департаменту капітального будівництва та житлово-комунального господарства Мелітопольської міської ради Запорізької області (Замовник) укладено договором № 1 Р/22 від 03.02.2022 про закупівлю робіт за державні кошти по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б.Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь Запорізької області», відповідно до п. 1.1 якого Виконавець зобов'язався у 2022 році виконати підрядні роботи по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б. Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь, Запорізької області» (ДК 45212000-6 Будівництво закладів дозвілля, спортивних, культурних закладів, закладів тимчасового розміщення та ресторанів), зазначені в пропозиції відкритих торгів, а Замовник прийняти та оплатити їх. За умовами п. 3.1 договору ціна цього договору складає 59 521 307 грн. 20 коп., у т.ч. ПДВ 9 920 217 грн. 87 коп. З них кошти субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на підставі розпорядження Кабінету Міністрів України від 31.05.2021 №527-р «Про затвердження розподілу обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на розвиток спортивної інфраструктури у 2021 році» в сумі 56 166 928 грн. 00 коп., кошти місцевого бюджету Мелітопольської міської територіальної громади 3 354 379 грн. 20 коп. Згідно з пунктами 4.1., 4.4. договору Замовник здійснює на розрахунковий рахунок Виконавця проміжні платежі за виконані роботи на підставі Актів за формою КБ-3, КБ-2в. Оплата Виконавцю за виконані роботи проводиться при підписанні форм КБ-2в та КБ-3 у термін не більше 7 банківських діб з моменту пред'явлення, але не пізніше 30.06.2022. У пункті 5.1. договору сторони визначили термін виконання робіт: з 03.02.2022 до 30.06.2022. У подальшому сторони неодноразово вносили зміни до пунктів 4.4., 5.1. договору. Так, згідно з додатковою угодою № 2 від 12.08.2022 пункт 4.4. договору остаточно викладено у наступній редакції: «Оплата Виконавцю за виконані роботи проводиться при підписанні форм КБ-2в та КБ-3 у термін не більше 7 (семи) банківських діб з моменту пред'явлення, але не пізніше 31.11.2022», а пункт 5.1. Договору згідно з Додатковою угодою № 4 від 14.11.2022 «термін виконання робіт: з 03.02.2022 до 30.11.2022». Як стверджує позивач, на виконання власних зобов'язань, визначених умовами договору, він належно виконав підрядні роботи по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б. Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь, Запорізької області», передав їх, а відповідач прийняв за Актами за формою КБ-2в №, № 3, 4, 5, 6, 7 від 14.07.2022 за червень 2022 року; №, № 8, 9, 10, 11 від 15.08.2022 за серпень 2022 року; №, № 11, 12, 13, 14 від 22.09.2022 за вересень 2022 року; № 15 від 14.11.2022 за листопад 2022 року та №, № 16 і 17 від 25.11.2022 за листопад 2022 року. Загальна вартість виконаних робіт склала 56 090 745,20 грн. Оскільки у визначені договором строки оплат виконаних робіт Замовником не здійснена, заборгованість відповідача перед позивача за виконання роботи по договору № 1 Р/22 від 03.02.2022 становить 56 090 745,20 грн. У зв'язку із невиконанням відповідачем своїх зобов'язань щодо повної та своєчасної оплати виконаних робіт, позивачем на підставі умов п. 13,5 договору та положень ст. 625 ЦК України нараховані відповідачу пеня в розмірі 5 609 064,52 грн., інфляційні втрати в сумі 5 247 561,00 грн. та 3 % річних в розмірі 2 105 593,55 грн. Враховуючи викладене, позивач просить суд позов задовольнити повністю та стягнути з відповідача на його користь 56 090 745,20 грн. основного боргу за виконані роботи, 5 609 064,52 грн. пені, 5 247 561,00 грн. інфляційних втрат та 2 105 593,55 грн. 3 % річних, а всього 69 052 964,35 грн. заборгованості за договором № 1 Р/22 від 03.02.2022.

Заперечуючи проти заявлених вимог, відповідач зазначив, що між сторонами дійсно укладений договір № 1 Р/22 від 03.02.2022 про закупівлю робіт за державні кошти по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б.Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь Запорізької області», за умовами якого позивач виконував у 2022 році підрядні роботи по об'єкту «Будівництво оздоровчого центру з льодовою ареною по проспекту Б. Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь, Запорізької області» (ДК 45212000-6 Будівництво закладів дозвілля, спортивних, культурних закладів, закладів тимчасового розміщення та ресторанів), зазначені в пропозиції відкритих торгів, а відповідач зобов'язався прийняти та оплатити їх. Також відповідач не

заперечує, що на підставі Актів за формою КБ-2в №, № 3, 4, 5, 6, 7 від 14.07.2022 за червень 2022 року; №, № 8, 9, 10, 11 від 15.08.2022 за серпень 2022 року; №, № 11, 12, 13, 14 від 22.09.2022 за вересень 2022 року; № 15 від 14.11.2022 за листопад 2022 року та №, № 16 і 17 від 25.11.2022 за листопад 2022 року прийняв від позивача виконані підрядні роботи за договором № 1 Р/22 від 03.02.2022 на загальну суму 56 090 745,20 грн. У зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією військами Російської Федерації м. Мелітополь Запорозької області де знаходяться об'єкт, на якому виконувалися роботи, відповідач був позбавлений можливості належним чином і у обумовлені сторонами строки виконати грошові зобов'язання за договором щодо оплати позивачу виконаних підрядних робіт. Таким чином, у діях відповідача відсутня вина, оскільки своєчасному виконанню грошового зобов'язання за договором перешкодило настання форс-мажорних обставин, з урахуванням їхнього підтвердження листом Торгово-промислової палати України № 2024/02.0-7.1, а тому відповідач заперечує проти позовних вимог в частині нарахування 5 609 064,52 грн. пені, 5 247 561,00 грн. інфляційних втрат та 2 105 593,55 грн. 3 % річних.

Дослідивши матеріали справи № 908/357/23 суд зазначає, що загальновідомим є факт, що Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено ввести в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Наразі відповідними Указами Президента України строк, на який на території України введено режим воєнного стану, продовжено до 12.08.2024 включно.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 06.12.2022 № 1364 «Деякі питання формування переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України наказом № 309 від 22.12.2022, зареєстрований в у Міністерстві юстиції України 23.12.2022 за № 1668/39004, затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією.

Згідно вказаного Переліку (з урахуванням наступних змін і доповнень) Мелітопольська міська територіальна громада входить до переліку тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України (з 25.02.2022 по теперішній час).

Зі змісту договору № 1 Р/22 від 03.02.2022 слідує, що об'єкт виконання підрядних робіт знаходиться на тимчасово окупованій території (Оздоровчий центр з льодовою ареною по проспекту Б. Хмельницького, 46/9, м. Мелітополь, Запорізької області).

Матеріали справи свідчать та сторонами у справі не заперечується, що перереєстрація позивача і відповідача на підконтрольну Україні територію відбулася в 2023 році. Отже, на момент складання і підписання сторонами Актів за формою КБ-2в №, № 3, 4, 5, 6, 7 від 14.07.2022 за червень 2022 року; №, № 8, 9, 10, 11 від 15.08.2022 за серпень 2022 року; №, № 11, 12, 13, 14 від 22.09.2022 за вересень 2022 року; № 15 від 14.11.2022 за листопад 2022 року та №, № 16 і 17 від 25.11.2022 за листопад 2022 року, за якими прийнято виконані підрядні роботи на загальну суму 56 090 745,20 грн., і Замовник і Виконавець мали юридичну реєстрацію на тимчасово окупованій території України в м. Мелітополі Запорізької області.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, визначених частиною першої статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19.02.2014.

Окремі об'єкти нафтогазовидобування в межах континентального шельфу України є окупованими Російською Федерацією з 19.02.2014. Перелік таких об'єктів визначається Кабінетом Міністрів України.

Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20.02.2014.

Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації), починаючи з 07.04.2014. Межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях з цієї дати, визначено Президентом України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України.

Дата початку і дата завершення тимчасової окупації територій, які передбачені у пункті 3 частини першої статті 3 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», визначаються у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

За статтею 2 цей Закон визначає статус території України, тимчасово окупованої внаслідок збройної агресії Російської Федерації, встановлює особливий правовий режим на цій території, визначає особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Відповідно до статті 3 для цілей Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупованою територією визначається:

- 1) сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях;
- 2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглої до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку;

4)и надра під територіями, зазначеними у пунктах 1-3 цієї частини, і повітряний простір над цими територіями.

За частиною четвертою статті 4 цього ж Закону в умовах воєнного стану правовий режим тимчасово окупованої території, передбаченої пунктом 3 частини першої статті 3 цього Закону, визначається, змінюється і скасовується Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до частини другої статті 13 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» здійснення господарської діяльності юридичними особами, фізичними особами-підприємцями та фізичними особами, які провадять незалежну професійну діяльність, місцезнаходженням (місцем проживання) яких є тимчасово окупована територія, дозволяється виключно після зміни їхньої податкової адреси на іншу територію України. Правочин, стороною якого є суб'єкт господарювання, місцезнаходженням (місцем проживання) якого є тимчасово окупована територія, є нікчемним. На такі правочини не поширюється дія положення абзацу другої частини другої статті 215 ЦК України;

Частиною другою статті 131 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» унормовано, що на період тимчасової окупації переміщення товарів (робіт, послуг) з тимчасово окупованої території на іншу територію України та/або з іншої території України на тимчасово окуповану територію усіма видами транспорту, в тому числі автомобільним, залізничним, повітряним та трубопровідним транспортом, а також лініями електропередач та гідротехнічними спорудами, заборонено.

07.03.2024 Касаційним господарським судом у складі Верховного Суду прийнято постанову у справі № 910/9680/23, в якій колегія суддів судової палати для розгляду справ щодо захисту прав інтелектуальної власності, а також пов'язаних з антимонопольним та конкурентним законодавством Касаційного господарського суду висувала, що з огляду на те, що місцем провадження господарської діяльності з виробництва електричної енергії позивача у справі є сонячна електростанція (дахова) будинків 15/6 та 15/7 на вулиці Дмитра Донцова у місті Мелітополі Запорізької області, загальновідомим фактом, що не потребує окремого доказування у даному судовому дослідженні, є факт окупації міста Мелітополя з 26.02.2022, то в силу положень ч. 2 ст. 13 і ч. 2 ст. 131 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» позивач з лютого по серпень 2022 року не мав права здійснювати господарську діяльність з виробництва електричної енергії та передавати її лініями електропередач відповідачу, всі підписані представниками сторін у справі акти купівлі-продажу електроенергії в період часу з лютого по серпень 2022 є нікчемними правочинами, що не мають жодних правових наслідків (крім пов'язаних з їх недійсністю), подальша перереєстрація у 2023 році місцезнаходження відповідача не може змінити його правовий статус за період часу з лютого по серпень 2022 року.

19.04.2024 Верховним Судом у складі суддів об'єднаної палати Касаційного господарського суду прийнято ухвалу у справі № 908/1162/23 про прийняття до розгляду об'єднаною палатою Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду справу № 908/1162/23 за касаційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю «ВІМК» на постанову Центрального апеляційного господарського суду від 06.12.2023. Розгляд справи призначено на 07.06.2024.

Зазначена ухвала про передачу справи на розгляд об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду мотивована необхідністю виконання функцій із забезпечення сталості та єдності судової практики, оскільки колегія суддів у справі № 908/1162/23 вважає, що є необхідність відступити від висновку Верховного Суду, викладеного у постанові від 07.03.2024 у справі № 910/9680/23 щодо того, що достатнім для застосування частини другої статті 13 та частини другої статті 131 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий

режим на тимчасово окупованій території України» є розповсюдження дії цього Закону на спірні правовідносини з огляду на приписи статті 2 Закону. Колегія суддів вважає, що положення статей 13 та 131 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» можуть бути поширені на тимчасово окуповані території з урахування частини першої цих статей, а саме за рішенням Кабінету Міністрів України.

Отже, зі змісту ухвали Верховного Суду у складі суддів об'єднаної палати Касаційного господарського суду прийнято ухвалу від 19.04.2024 у справі № 908/1162/23 вбачається, що наразі на вирішенні об'єднаної палати Верховного Суду знаходиться питання щодо правової позиції по застосуванню положень статей 13 та 131 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» стосовно їх застосування до територій, окупованих після 24.02.2024.

Частинами 5 і 6 ст. 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що висновки щодо застосування норм права, викладені у постановях Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права. Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановях Верховного Суду, враховуються іншими судами при застосуванні таких норм права.

Пунктом 7 частини 1 статті 228 ГПК України передбачено право суду за заявою учасника справи, а також з власної ініціативи зупинити провадження у справі у випадку перегляду судового рішення у подібних правовідносинах (в іншій справі) у касаційному порядку палатою, об'єднаною палатою, Великою Палатою Верховного Суду.

Провадження у справі зупиняється у випадках, встановлених пунктом 7 частини першої статті 228 цього Кодексу, до закінчення перегляду в касаційному порядку. (п. 11 ч. 1 ст. 229 ГПК України)

Частиною 3 ст. 195 ГПК України унормовано, що провадження у справі на стадії її розгляду по суті зупиняється тільки з підстав, встановлених пунктами 1-3-1 частини першої статті 227 та пунктом 1 частини першої статті 228 цього Кодексу.

Проте, судом з'ясовано, що ухвала Верховного Суду у складі суддів об'єднаної палати Касаційного господарського суду у справі № 908/1162/23 щодо прийняття до розгляду об'єднаною палатою Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду справи № 908/1162/23, в ході розгляду якої будуть вирішенні питання, що мають суттєве значення для вирішення спору у справі № 908/3572/23, прийнята від 19.04.2024, тобто після закриття судом підготовчого провадження у справі № 908/3572/23 (12.03.2024).

Частиною 1 ст. 2 ГПК України визначено завдання господарського судочинства, яким є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Суд та учасники судового процесу зобов'язані керуватися завданням господарського судочинства, яке превалює над будь-якими іншими міркуваннями в судовому процесі.

Основними засадами (принципами) господарського судочинства є: верховенство права, рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом, гласність і відкритість судового процесу та його повне фіксування технічними засобами, змагальність сторін, диспозитивність, пропорційність, обов'язковість судового рішення, забезпечення права на апеляційний перегляд справи, забезпечення права на касаційне оскарження судового рішення у визначених законом випадках, розумність строків розгляду справи судом, неприпустимість зловживання процесуальними правами, відшкодування судових витрат сторони, на користь якої ухвалене судове рішення.

Статтею 177 ГПК України визначено завдання та строк підготовчого провадження.

Зокрема, згідно з частиною 1 статті 177 ГПК України, завданням підготовчого провадження є: 1) остаточне визначення предмета спору та характеру спірних правовідносин, позовних вимог та складу учасників судового процесу; 2) з'ясування заперечень проти позовних вимог; 3) визначення обставин справи, які підлягають встановленню, та збирання відповідних доказів; 6) вчинення інших дій з метою забезпечення правильного, своєчасного і безперешкодного розгляду справи по суті.

Для виконання завдання підготовчого провадження в кожній судовій справі, яка розглядається за правилами загального позовного провадження, проводиться підготовче засідання. Дата і час підготовчого засідання призначаються судьєю з урахуванням обставин справи і необхідності вчинення відповідних процесуальних дій. (стаття 181 ГПК України)

Закриваючи підготовче провадження та призначаючи справу № 908/3572/23 до судового розгляду по суті, суд мотивував тим, що судом вчинено всі необхідні процесуальні дії, передбачені частиною 2 ст. 182 ГПК України, для виконання завдань підготовчого провадження у даній справі, строки підготовчого провадження у даній конкретній справі, у зв'язку з відсутністю підстав для відкладення підготовчого засідання чи оголошення в ньому перерви.

Завданнями ж розгляду справи по суті є розгляд та вирішення спору на підставі зібраних у підготовчому провадженні матеріалів, а також розподіл судових витрат (стаття 194 ГПК України).

Пунктами 1, 2, 4, 5 частини 3 статті 2 ГПК України встановлено, що основними засадами (принципами) господарського судочинства, зокрема, є верховенство права; рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом; змагальність сторін; диспозитивність.

Норми Господарського процесуального кодексу України не містять прямої вказівки на можливість суду на стадії розгляду справи по суті приймати рішення про повернення до розгляду справи у підготовчому провадженні та продовження підготовчого засідання. Проте при здійсненні правосуддя слід керуватись завданням господарського судочинства, яке превалює над будь-якими іншими міркуваннями в судовому процесі.

Згідно ч. 3 ст. 198 ГПК України головуючий відповідно до завдання господарського судочинства керує ходом судового засідання, забезпечує додержання послідовності і порядку вчинення процесуальних дій, здійснення учасниками судового процесу їх процесуальних прав і виконання ними обов'язків, спрямовує судовий розгляд на забезпечення повного, всебічного та об'єктивного з'ясування обставин справи, усуваючи із судового розгляду все, що не має істотного значення для вирішення справи.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» кожному гарантується захист його прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом, утвореним відповідно до закону. Судова система забезпечує доступність правосуддя для кожної особи відповідно до Конституції та в порядку, встановленому законами України.

З огляду на те, що у справі № 908/1162/23 вирішуються питання, що мають суттєве значення для вирішення спору у справі № 908/3572/23, а зупинення провадження у господарській справі на підставі п. 7 ч. 1 ст. 228 ГПК України можливе лише на стадії підготовчого провадження, суд постановляє про повернення на стадію підготовчого провадження у справі № 908/3572/23 для виконання процесуальних дій, які можливо вчинити лише на стадії підготовчого провадження.

Приймаючи рішення в цій частині суд базується на необхідності неухильного виконання судом завдань господарського судочинства щодо справедливого, неупередженого та своєчасного вирішення судом спорів з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави, шляхом, зокрема, повного та



всебічного з'ясування всіх обставин справи для її правильного вирішення та створення належних умов учасникам судового процесу в реалізації ними прав.

Крім того, суд враховує правовий висновок, викладений у постанові Верховного Суду від 16.12.2021 у справі № 910/7103/21, відповідно до якого, суди першої інстанції за наявності певних обставин можуть прийняти рішення про повернення до стадії підготовчого провадження після його закриття для вчинення тих чи інших процесуальних дій, які можуть бути реалізовані лише на стадії підготовчого провадження.

Враховуючи викладене, суд вважає наявними підстави для зупинення з власної ініціативи провадження у справі № 908/3572/23 на підставі п. 7 ч. 1 ст. 228 ГПК України до закінчення перегляду в касаційному порядку судового рішення у подібних правовідносинах по справі № 908/1162/23 Об'єднаною палатою Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду і набрання законної сили цим судовим рішенням Об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Про усунення обставин, що викликали зупинення провадження у справі № 908/3572/23, учасники справи повинні повідомити суд.

**Керуючись п. 7 ч. 1 ст. 228, п. 11 ч. 1 ст. 229, ст., ст. 177, 181-183, 234, 235 ГПК України, суд**

### **УХВАЛИВ**

**1. Повернутися на стадію підготовчого провадження у справі № 908/3572/23.**

2. Провадження у справі № 908/3572/23 зупинити до закінчення перегляду в касаційному порядку судового рішення у подібних правовідносинах по справі № 908/1162/23 Об'єднаною палатою Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду і набрання законної сили цим судовим рішенням Об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

3. Ухвала набирає законної сили з моменту її оголошення та може бути оскаржена в апеляційному порядку.

4. Копію даної ухвали направити сторонам у справі.

Повний текст ухвали складено **10.05.2024.**

Інформацію по справі можна отримати на офіційному веб-порталі судової влади України за адресою: <http://zp.arbitr.gov.ua/sud5009/>.

**Телефон контакт-центру 0-800-501-492.**

**Суддя Н.Г.Зінченко**

*Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання та може бути оскаржена в апеляційному порядку до Центрального апеляційного господарського суду.*

*Апеляційна скарга на ухвалу суду подається протягом десяти днів з дня складання повного судового рішення.*

*Учасник справи, якому ухвала суду не були вручені у день її проголошення або складання, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження: якщо апеляційна скарга подана протягом десяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду. Строк на апеляційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин, крім випадків, зазначених у ч.2 ст. 261 цього Кодексу.*